

Havendienst Hoogeveen, meer dan een hobby

HOOGEVEEN Vliegveld Hoogeveen is bij de meeste inwoners bekend als plek waar jaarlijks het Wings&Wheels evenement wordt gehouden. Een mooie dag om naar de prachtig onderhouden oldtimers van de luchtvaart- en automobielwereld te komen kijken bij de static of luchtshow. Dat er dagelijks activiteiten zijn die gefaciliteerd worden door de havenmeester en een grote groep vrijwilligers is minder bekend. Tijd voor een kijkje in de keuken van havenmeester en oud-marineman Freek Dijkstra.

De ingang van het gebouw van de havendienst aan de Plesmanstraat 2 is bescheiden. De meeste aandacht gaat uit naar het naast- en ondergelegen restaurant. De ‘torenkoepel’ steekt er met de officiële rood-wit geblokte rand voor obstakels wel duidelijk bovenuit. Bovenaan de trap is een klein kantoor van de havenmeester, maar grootste aandachtstrekker is het weidse uitzicht over de grasbaan en het achterliggende industrie-terrein. Achter de balie met pinapparaat zitten tenminste twee vrijwilligers die de dagelijkse bezetting verzorgen. Freek Dijkstra is als havenmeester de enige met een dienstverband in dienst van de Stichting Vliegveld Hoogeveen. „Ik ben aangenomen voor 10 dagen per maand, maar ik ben hier veel vaker dan dat. Er is altijd wel wat te doen en het is naast een stukje werk ook een hobby, dus ik klaag niet”, zegt Freek lachend.

Historie

De grasbaan van vliegveld Hoogeveen werd in de loop van 1962 aangelegd voor zaken-, sport- en lesvluchten. Het metaalbewerkingsbedrijf NV Lichtwerk verrichtte werkzaamheden voor de luchtmacht en er werd een directe verbinding tussen het vliegveld en de fabriekshal aangelegd. In 1964 werd Hoogeveen officieel aangewezen als openbaar luchtvaartterrein. In de daaropvolgende jaren ontwikkelde het veld zich niet alleen als nationaal luchtvaartterrein, maar ook de zweefvliegclub VCH en paraclub Skydive (PCEH) vonden hier een goed onderkomen. Daarnaast is ook de historische luchtvaart ruim vertegenwoordigd.

Gast tijdens Wings&Wheels. EHHO

„Met de huidige baan van 1190 meter lengte en 23 meter breedte hebben we de langste en, volgens mij ook mooiste, grasbaan van Nederland”, vertelt Dijkstra trots. „Samen met de groep van nu 14 vrijwilligers, doen we hier op het veld alles zelf. Van het schoonmaken van de zogenaamde ‘hondenhokken’ (de rood-witte 120-meter markeringen die langs de baan staan) tot het vervangen van de windzak als deze aan flarden gescheurd is.” Maar dat is niet de enige taak van de havenmeester en vrijwilligers. „We zijn dagelijks open met een tweemans bezetting”, vertelt Peter Giel, één van de vrijwilligers en oud-KLM-vlieger. „Als eerste rijden we de zogenaamde baaninspectie, dan controleren we op molshopen, vogeloverlast, algemene baanconditie en wat er nog meer afwijkend is. Indien nodig passen we de grondtekens aan

De jeep met brandweerunit klaar voor gebruik. EHHO

Van links naar rechts: Peter Giel, Joop Gooden en havenmeester Freek Dijkstra. André Weima

waarmee men vanuit de lucht kan zien of het veld open is en met de zogenaamde Landings-T welke baanrichting in gebruik is. Daarna koppelen we de brandweerunit aan de jeep, zodat deze rijklaar is voor de eerste hulp bij een ongeval. De wagen staat rijklaar naast het refueling (pomp) station, dat is overdag de plek met het hoogste risico. Ook de brandstofkwaliteit zelf wordt dagelijks gecontroleerd.”

Havendienst

Die eerste hulp is een kerntaak van de havenbezetting. Alle vrijwilligers krijgen een BHV-cursus (Bedrijfshulpverlening) en een opleiding brandbestrijding kleine luchtvaart. Mocht er iets misgaan op het veld met een toestel, dan wordt eerst 112 gebeld, het vliegverkeer stilgelegd, de lokale brandweer geïnformeerd en gaat de torenbezetting met brandweercombinatie naar de locatie om de ‘eerste aanval’ te doen voor eventuele brandbestrijding of algemene (eerste)hulpverlening. Mocht het ongeval buiten de hekken van het veld plaatsvinden, dan heeft de torenbezetting alleen een alarmerende taak. Belangrijk daarbij is bijvoorbeeld

‘Wat we allemaal gemeen hebben is de liefde voor de luchtvaart’

de vermelding van het aantal passagiers aan boord (POB) om zo voor adequate inzet te kunnen zorgen. Dijkstra vervolgt: „Alle mensen die hier werken spreken redelijk tot goed Engels. Vooraf moeten ze een Language Proficiency-test afleggen met een minimale score van 4, dat is een internationale luchtvaarteis. De huidige groep is heel divers: van oud-militairen tot oud-KLM-piloten tot mensen uit het bedrijfsleven. Een aantal is ook actief hobby- of zweefvlieger. Wat we allemaal gemeen hebben is de liefde voor de luchtvaart.”

Een groen veld

Hoogeveen behoort tot de zogenaamde ‘Groene velden’, dat wil zeggen luchtvaartterreinen met een grasbaan. „Men komt graag hier naar Hoogeveen”, vertelt Joop Gooden, ‘torenkraai’ van dienst, gepensioneerd aerodyna-

misch ingenieur en ook fervent zweefvlieger. „Niet alleen hebben we hier een prachtige baan, maar onze landingsgelden zijn niet te hoog, alhoewel we in Nederland wel veel duurder zijn dan bijvoorbeeld Duitsland. Waar we ook om bekend staan is onze gastvrijheid. Na de landing komen de vliegers hierboven hun landingsgeld voldoen. Als het restaurant gesloten is staat de koffie met een koekje hier klaar en is gratis. Dat vinden mensen leuk en geven ze door. Soms nemen ze bij een volgend bezoekje ook koekjes mee, hoe leuk is dat.” Niet alleen de recreatieve motorluchtvaart heeft op Hoogeveen de ruimte. De zweefvliegclub met zo’n 90 leden en 8 eigen toestellen maakt gedurende het zweefvliegseizoen starts met behulp van sleepvliegtuig of lier (buiten openstellingstijden) aan de zuidzijde van het veld. De paraclub heeft een eigen onderkomen, maar ook voor vliegopleidingen en rondvluchten door AirBet is er plek. „We hebben hier in Hoogeveen ook nog de grootste verzameling oldtimers. Verder kunnen de ambulance- en politiehelix hier terecht om te tanken. Afhankelijk van het weer kan het hier behoorlijk druk zijn”, geeft Dijkstra aan. „Op een mooie dag zijn 100 landingen geen uitzondering, let wel, daarbij zijn de touch-and-go’s (oefenlandingen met doorstart) ook meegerekend. Als vrijwilliger moet je daar wel mee om kunnen gaan, van heel druk tot helemaal niets te doen met een mistige dag. We zijn tijdens de openstellingsuren altijd aanwezig en een dienst duurt de hele dag. Op dit moment hebben we een goede groep die fijn met elkaar omgaat. De gemiddelde leeftijd (64) is wel wat hoog, maar het enthousiasme is daarom niet minder. Hoogeveen is gewoon het mooiste veld van Nederland!” aldus een trotse havenmeester. ■

Wings&Wheels op Vliegveld Hoogeveen André Weima

Frédérique Waakop Reijers